

Naročnina za Jugoslavijo:
celoletno 180 Din, za 1/2 leta
90 Din, za 1/4 leta 45 Din,
mesečno 15 Din; za ino-
zemstvo: 210 Din. — Pla-
ča in tož se v Ljubljani.

Časopis za trgovino, industrijo, obrt in denarništvo

Uredništvo in upravnništvo
je v Ljubljani v Gregorčičevi
ulici 23. — Rokopisov
ne vračamo. — Račun pri
pošti hranilnici v Ljubljani
št. 11.963. — Tel. št. 25-52.

Izhaja vsak torek, četrtek in sobota

Liubljana, četrtek 8. oktobra 1936

Cena posamezni številki Din 1.50

Konec avtarkije

Dogodki, ki so sledili devalvaciji franka, so zopet dokazali, da je iniciativa glede bodočega razvoja svetovne trgovine trdno v rokah velikih denarnih veselil in da se morajo druge sile tej volji prilagoditi, če bi hotele ali ne. Tako smo v začetku čitali vse polno izjav, da druge države ne bodo sledile primeru Francije, Švice in Nizozemske, v kratkem pa so morale slediti tudi druge države in nobenega dvoma ni, da jim bodo sledile še nove. — Velikanski kapitalni sili, ki je nagromadena v Parizu, Loudonu in Washingtonu, se pač ni mogoče upirati.

Kakor pa vsi dogodki kažejo, ni bila devalvacija zlatih valut glavni cilj, temveč samo sredstvo, da se po njej pride do bolj liberalnih metod v svetovni trgovini. To je bilo že jasno poudarjeno v skupni izjavi Anglije, Francije in Amerike, ki je bila podlaga francoske devalvacije. Še bolj jasno pa je poudarila to novo načelo francoska vlada s svojimi ukrepi, ko je odpravila celo vrsto kontingentov, znižala carine ter pripravila še celo vrsto novih ukrepov, ki naj poživijo na razvalinah avtarkije svetovno gospodarstvo. Tako bodo vsi klirinški obračuni likvidirani, odpravljene bodo devizne omejitve v zunanji trgovini, skušal se bo doseči splošni sporazum glede valutne ureditve in valutne stabilizacije, skušale se bodo skleniti nove trgovinske pogodbe na bolj liberalni podlagi in končno bo Francija predlagala tudi razdelitev surovin.

Tem francoskim ukrepom za uvedbo bolj liberalnih metod se je deloma pridružila tudi že Italija ter znatno znižala carino na živila in nekatere surovine. Tudi svoj kontingentni sistem je že zrahljala. Tudi Švica je že sledila primeru Francije in znatno znižala carino na sladkor. Nobenega dvoma pa ni, da bodo temu primeru morale slediti tudi druge države in da so časi stroge avtarkije za nami.

Jugoslovani nimamo razloga, da bi za avtarkijo v svetovnem gospodarstvu žalovali, saj je bila nam le v škodo, ker je od nje trpel naš izvoz agrarnih proizvodov in surovin. Toda na drugi strani je imela avtarkija za nas tudi dobre posledice in brez nje nikdar ne bi doživeli tega industrijskega napredka, ki smo ga dejansko doživeli.

Po volji in po diktatu veselil je tako nastala v zunanji trgovini in na mednarodnem denarnem trgu nova situacija, kateri se moramo hočeš nočeš prilagoditi. Sanje, da bi si mogle male sile v tem pogledu ohraniti vsaj nekaj iniciative, so se izkazale zopet le kot sanje. Toda vrednost je te sanje popolnoma ubila.

Nevarnost je celo, da se bodo morale male države prilagoditi novi situaciji tako, kakor bodo želele veseliti in da ne bodo v novi situaciji mogle dovolj uspešno braniti niti svojih najvitalnejših interesov. Iniciativa, ki so jo veselite zgrabile, pač ne bodo tako kmalu izpuštile, in male sile bodo kar naprej v tem težavnem položaju, da bodo vedno znova postavljene pred izvršena dejstva, ko dostikrat znosna prilagoditev ne bo niti več mogoča.

Edino v enem primeru bi mogle male sile zadostno varovati svoje interese, če bi bilo njih gospodarstvo do zadnjih posledic organizirano, če bi se mogla s to organiziranostjo ustvariti vsaj delna proti-

utež proti diktatu veselil. Kajti dobro organizirano gospodarstvo najde vedno pota in načine, da tudi iz najtežjega položaja najde izhod in da prenese tudi težke izjube.

Naše gospodarstvo žal takšne organiziranosti ne pozna in zato je tudi situacija, ki je nastala po devalvaciji franka za nas tako težka, ker nihče ne ve, kako se bo situacija razvijala v bodoče. Skoraj je pri nas tako, kakor na Bolgarskem, ko ni mogel trgovinski minister dati bolgarskim izvoznikom nobenega drugega nasveta, kakor da si pomagajo, kakor vedo in znajo.

Ob raznih prilikah smo mi že

poudarjali nujno potrebo, da se naše gospodarstvo organizira, seveda tako, da bodo zbrane vse sile našega gospodarstva iz vseh pokrajin. Predvsem iz tega razloga smo tudi zahtevali ustanovitev gospodarskega sveta, ki naj bi ustvaril okvirni program naše državne gospodarske politike. Zato smo predlagali ustanovitev tudi pokrajinskih gospodarskih svetov ali gospodarskih central, ki bi mogle v preje omenjenem okviru dvigniti gospodarstvo pokrajin na maksimum dosegljivega razvoja. Zato smo zahtevali tudi svobodo kritike, da bi mogli objektivno dognati, kaj nam je najbolj potrebno in kje nas čevljev najbolj žuli.

Nikakor nam ni v zadoščenje, če moramo konstatirati, da so bile vse naše zahteve zaman in da je danes naše gospodarstvo tako neorganizirano, kakor je bilo. Po pravici se namreč moramo bati, da bomo sedaj, ko se bliža konec avtarkije, še težje izvedli organizacijo svojega gospodarstva, a baš sedaj bi jo najbolj nujno potrebovali. V prav veliki nevarnosti smo, da bo naše itak ne posebno veliko prizadevanje po dosegli gospodarske osamosvojitve nazadovalo, ker brez organiziranega gospodarstva ne bomo mogli vzdržati pritiska, ki bo prišel, ko se v svetovnem gospodarstvu uveljavi zopet gospodarski liberalizem.

Devalvacija valut in dinar

Pomembni znaki na beograjski borzi — Nova situacija zaradi devalvacije lire in Kč.

Ko je prišla vest o devalvaciji francoskega franka, je naša javnost to devalvacijo skoraj pozdravila s simpatijami in pod prvimi vtisom te vesti so nekateri listi celo zapisali, da se bodo zaradi razvrednotenja francoskega franka naši dolgovi Franciji znižali za približno 2,5 milijarde din. To optimistično mnenje pa se je kaj hitro izkazalo kot čisto napačno, ker je večina naših dolgov Franciji vezana na zlato klavzulo ter bi se mogla le polovica manjšega dela naših dolgov Franciji znižati.

Čeprav je bil torej ta silen optimizem pretiran, vendar pa tudi ni bilo nobenega razloga za pesimizem in izjave, ki so jih takrat podali ministrski predsednik dr. Stojadinović, guverner Narodne banke dr. Radosavljević in finančni minister Letica, so bile v skladu s takratnimi razmerami.

Narodna banka je imela toliko deviz, da ni moglo biti nobene nevarnosti za naš dinar. Naš izvoz v Švico, Francijo in Nizozemsko, ki so devalvirale svoje valute, je bil tako majhen, saj je znašal l. 1935. samo 5-4% vsega našega izvoza, da niti naš izvoz ni bil ogrožen. Zato ni bila naša javnost zaradi devalvacije zlatih valut niti najmanj vznemirjena in preje omenjene izjave so bile sprejete od vse naše javnosti ugodno.

Čisto nova situacija pa je nastala, ko sta sklenili tudi Češkoslovaška in Italija, da devalvirata svoji valuti. S tem je prišlo ravrednotenje valut v neposredni stik z našo državo in kar je zlasti važno, naš izvoz je bil sedaj v čisto novem položaju. Kajti odstotek našega izvoza, ki je šel sedaj v države z razvrednoteno valuto, je dosegel že eno tretjino vsega našega izvoza. Poleg tega pa moramo računati s tem, da sedaj tudi Avstrija in Madjarska, kljub vsem izjavam svojih vodilnih finančnikov in državnikov ne bosta mogle ohraniti svojih valut na dosedanjih višini. Dunajska borza je to tudi odkrito povedala, ko so vsi tečaji tujih vrednostnih papirjev napredovali, šiling pa v odnosu do drugih valut pokazal slabotno tendenco.

Ta nova situacija se je jasno pokazala tudi na beograjski borzi in v »Politiki« se poroča o tem naslednje:

»Po devalvaciji italijanske lire so začeli uvozniki, ki so navadno finančno močnejši od izvoznikov, hitro pokrivati svoje potrebe. In

včeraj (v torek, dne 6. t. m.) je začela tudi Narodna banka naenkrat prodajati angleške funte po 250 din. Tečaj 250 din za funt je veljal pri nas polne tri mesece, v marcu do maja, in vzdrževan je bil z intervencijo Narodne banke. Pozneje se je ta intervencija nehala in tečaj funta je zelo oslabil. Sedaj zopet naš emisijski zavod intervenira v nasprotnem smislu ter daje naomejeno funte po 250 dinarjev. Včeraj je bilo v Beogradu prodanih 50.000 funtov po tem tečaju. Svoje dni se je govorilo, da je bil ta tečaj določen zaradi lažjega obračunavanja, da je namreč 4000 funtov = 1 milijon din. Danes pa se misli, da Narodna banka s tem tečajem pomembno nakazuje tečaj dinarja. Borzijanci so že preje poudarjali, da smo že davno v »bloku funta šterlinga« ter s tem tudi pojasnjujejo najnovejšo intervencijo Narodne banke.

Na podlagi 250 din za 1 funt bi bila italijanska lira sedaj vredna okoli 2-69 din, dočim je pred devalvacijo bila po 3-18 do 3-20 din. Devalvacija lire znaša torej 26-30%. Ameriški dolar bi moral po tem tečaju funta veljati 50-57 din, češkoslovaška krona 153-50 din, kar pomeni padec za 27-50 poena, francoski frank pa 2-40, kar pomeni skok za 12 poenov. Promet v Berlinu je bil včeraj zelo živahen in marka je dosegla zopet tečaj 13-95 do 14-12 din.

A tudi vrednostni papirji so bili na beograjski borzi čvrsti. Delnice Narodne banke so narasle za 200 din na 6800, Priv. agrarne banke (ki so padle že na 170 din) so bile po 200 din.

Teh pomembnih znakov, ki jih je podala beograjska borza, pač ni prezreti.

Kakor pa vse kaže, bo imela devalvacija valut tudi ugodne posledice za nas. Vse države, ki so razvrednotile svoje valute, so začele odpravljati prohibitive carine zlasti na živila in surovine, da preprečijo dvig cen na domačem trgu ter s tem draginjo. Za nekatere predmete se carina sploh ne bo pobirala, za druge je znatno zmanjšana in tudi do 70%. Poleg tega padajo uvozni kontingenti, da že pišejo listi o koncu agrarne avtarkije. Vse sedanje devalvacije pomenijo zato v Evropi začetek konca agrarnega protekcionizma, ki je bil eden glavnih sopovzročiteljev sedanje gospodarske stiske. Ker mi izvažamo v prvi vrsti agrarne proizvode in surovine, bi

bil za nas konec agrarnega protekcionizma le v korist.

Ne bo pa seveda devalvacija tujih valut za nas tudi brez težav. Naše terjatve proti Italiji se glase na lire ter bi zaradi devalvacije mogli izgubiti nad 60 milijonov dinarjev. Ker je Narodna banka večino italijanskih terjatev odkupila, bi tudi njo ta izguba predvsem zadela. Na drugi strani pa imamo mi znatne blagovne dolgovne do Češkoslovaške. Ta naš dolg v višini 200 milijonov din se bo sicer nekoliko zmanjšal, zato pa bo plasman našega blaga v Češkoslovaški težji. Posebno težavno je tudi vprašanje plačil za blago, ki so ga poslali naši izvozniki ob devalvaciji valut v tujino.

Zaradi nejasne situacije je danes ves naš izvoz v države z devalvirano valuto ustavljen. Seveda je ta ustavitev le začasna, dokler se odnosi med posameznimi valutami zopet natančno ne določijo. Upati je, da se bo to kmalu zgodilo in potem bo mogoče tudi ves sedanji izvozni zastoj nadomestiti.

Sedanja situacija je še nerazčiščena in v tem je tudi njeno največje zlo. Zato tudi gospodarski krogi žele predvsem eno, da se doseže stabilnost valutnih odnošajev, na kateri podlagi pa se ta stabilnost doseže, je že manjšega pomena. Francoski zgleb bi nam moral tu biti vedno pred očmi. Dolgo se je upirala Francija devalvaciji franka, toda njegova negotova pozicija, večer strah, da vendarle pride do devalvacije franka, je rodila beg kapitala in zlata iz Francije in vse gospodarstvo je imelo veliko škodo, dočim se devalvacija le ni preprečila.

Zato pa je tudi za nas glavno, da doseže dinar medvalutarno stabilnost, in sicer na bazi, ki je prilagodena potrebam našega gospodarstva. Če je ta višja ali nižja od sedanje, je le drugovrstne važnosti.

Kupčija z Italijo ustavljena

Zaradi devalvacije italijanske lire in negotovosti, ki je v zvezi s tem nastala na denarnem trgu, so bila pretrgana vsa pogajanja med italijanskimi uvozniki in našimi izvozniki. Istočasno so naši izvozniki preklkali tudi vse dispozicije, ki so jih že dali za izvoz blaga v Italijo. Trgovski in izvozniški krogi v Sloveniji so precej vznemirjeni zaradi negotovosti, ki vlada danes glede plačila italijanskih dolgov. Zaenkrat so vse ter-

Slava spominu kralja Aleksandra!

V globoki žalosti se spominja jugoslovanski narod onega strašnega dne, ko je padel od strelav najetih morilcev njegov voditelj in zedinitelj — nepozabni kralj Aleksander.

Padel je, ker je dvignil moč in ugled Jugoslavije, padel je, ker je hotel še bolj utrditi moč jugoslovanskega naroda, da bi bil v vsakem pogledu neodvisen od tuje volje.

Njegova smrt naj bi ta cilj preprečila. A ta namen se ni posrečil, ker jugoslovanski narod je ostal zvest idealom svojega vodnika in jim bo ostal zvest za vedno.

In na dan 9. oktobra, dneva jugoslovanske tragedije ponavlja jugoslovanski narod svojo prisego zvestobe do njega, ki je padel ta dan za veličino Jugoslavije.

Večna slava spominu kralja Aleksandra!

javne naših izvoznikov v Italiji za nje brez prave vrednosti. Posebno pa trpe slovenski lesni izvozniki, ki so upali, da bo sedaj po sklenitvi trgovinske pogodbe z Italijo, vendarle lesna kupčija oživela. Tudi to upanje je sedaj propadlo.

Lesna industrija in devalvacija valut

Zveza lesnih industrialcev in trgovcev na Sušaku je v dogovoru z drugimi zvezami v državi ter v zaščito skupnih interesov sklenila soglasno naslednje:

1. Odrejena devalvacija valut se smatra glede izvajanja sklenjenih pogodb, ki so v teku, kot višja sila.
2. Vsako pošiljanje blaga, ki je bilo prodano pred 27. septembrom v katerikoli devalvirani valuti, se v skupnem interesu začasno suspendira.
3. Člani zveze, ki bi morali izvršiti takšne pogodbe, se pozivajo, da predlagajo svojim kupcem spremembo pogodb, ki se morajo prilagoditi devalvaciji, da se torej cene povišajo sorazmerno višini devalvacije. V nasprotnem primeru se morajo pogodbe razveljaviti!

Zborovanje gospodarskih stanov Celja

Kakor v Ljubljani in Mariboru, tako so tudi v Celju priredili trgovci obrtniki in gostilničarji skupno zborovanje, na katerem so nastopili za svoje pravice in potrebe. Shod je bil v velik dvorani Narodnega doma ter je bil dobro obiskovan. Zbrani so se s pozdravnimi besedami je otvoril zborovanje v imenu akcijskega odbora veletrgovcev Stermečki ter na kratko razložil pomen in namen zborovanja. Nato je prečital tajnik združenja trgovcev za mesto Celje g. Blažon referat, ki je bil identičen z vsemi drugimi referati, ki so bili ta dan prečitani na skupnih zborovanjih trgovcev, obrtnikov in gostilničarjev v vsej državi. Po odobritvi referata je prečital g. Fazarine resolucijo, ki je bila soglasno in z odobravanjem sprejeta in ki bo poslana predsedniku vlade ter glav. akcijskemu odboru v Beogradu.

Širite »Trgovski list«!

